

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.900/3
VAN 9 JULI 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 16 juni 2009 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot wijziging van het ministerieel besluit van 14 november 2000 houdende vaststelling van de nadere regels betreffende de subsidieverlening voor het aankopen van personenalarmtoestellen", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse Regering, de bevoegdheid van de minister beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de minister in aanmerking kan nemen als hij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het ministerieel besluit van 14 november 2000 houdende vaststelling van de nadere regels betreffende de subsidieverlening voor het aankopen van personenalarmtoestellen bepaalt onder welke voorwaarden de erkende lokale en regionale dienstencentra met als optionele werkzaamheden het uitlenen van personenalarmtoestellen en het organiseren van de dienstverlening van een personenalarmcentrale een subsidie kunnen krijgen voor het aankopen van personenalarmtoestellen.

.../...

Het ontwerp van ministerieel besluit dat thans voor advies voorligt, strekt ertoe het ministerieel besluit van 14 november 2000 te wijzigen teneinde de technisch-functionele eisen voor de voor subsidies in aanmerking komende personenalarmtoestellen (met terugwerkende kracht) te versoepelen (artikel 1 van het ontwerp) en een bijkomend contingent personenalarmtoestellen subsidieerbaar te maken in 2009 (artikel 2) volgens een bepaalde prioriteitsregeling (artikel 4). Voorts worden een aantal procedureel-technische regels aangepast (artikelen 3 en 5).

4. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 7, § 2, laatste lid, van bijlage II, en artikel 7, § 2, laatste lid, van bijlage III, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg.

Deze artikelen vinden op hun beurt rechtsgrond in artikel 24, § 3, van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Het eerste lid van de aanhef dient te worden aangepast gelet op hetgeen *sub* 4 werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

6. Aangezien de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, de bevoegdheid om het ontworpen besluit vast te stellen rechtstreeks ontleent aan het besluit dat rechtsgrond biedt voor het ontworpen besluit, is een verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, waarin overigens als zodanig niet de delegatie van reglementaire bevoegdheden wordt geregeld ¹, overbodig en zelfs misleidend omdat erdoor, ten onrechte, de indruk kan worden gewekt dat dit laatste besluit rechtsgrond biedt voor het ontworpen besluit.

¹Zie artikel 8, 1/, van dat besluit.

Het derde lid van de aanhef dient dan ook te vervallen.

7. Het huidige zesde lid van de aanhef, dat het vijfde lid wordt, redigere men conform de meest recente wetgevingstechnische voorschriften als volgt:

"Gelet op advies 46.900/3 van de Raad van State, gegeven op 9 juli 2009, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;" ².

Artikel 6

8. Luidens artikel 6 van het ontwerp heeft artikel 1, 1/, ervan uitwerking met ingang van 1 september 2007.

Luidens artikel 1, 1/, van het ontwerp wordt in artikel 2, 1/, van het ministerieel besluit van 14 november 2000 de zin "Een personenalarmtoestel bestaat dus steeds uit een combinatie van zender en ontvanger/automatische selector en kan aangevuld worden met de volgende functionaliteiten: a) valdetectie; b) bewegingsdetectie; c) rook/branddetectie; d) CO-detectie" vervangen door de zin "Een personenalarmtoestel bestaat dus steeds uit een combinatie van zender en ontvanger/automatische selector en kan, zonder afbreuk te doen aan de basisfunctionaliteit van personenalarmering, aangevuld worden met minstens de volgende functionaliteiten: a) valdetectie; b) bewegingsdetectie; c) rook/branddetectie; d) CO-detectie".

In dat verband moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden geoorloofd is, met name in geval er voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent, of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de

²*Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 36.1, formule F 3-5-2, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

diensten en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de ontworpen regeling kan worden ingepast in één van die gevallen, kan de terugwerkende kracht worden gebillijkt.

In de nota van de minister aan de Inspectie van Financiën wordt de terugwerkende kracht als volgt verantwoord:

"Omdat uit de verantwoordingsstukken van deze laatste subsidieronde in 2007 is gebleken dat de markt en de personenalarmtoestellen constant evolueren, wordt voorgesteld om een aanpassing door te voeren op het niveau van het ministerieel besluit. De omschrijving van de vier bijkomende functionaliteiten zal voortaan niet meer limitatief worden bepaald. Bij de subsidiërronde van 2007 werd namelijk een afrekeningsdossier geweigerd (en dus niet uitbetaald) omwille van het beperkende karakter van de huidige omschrijving³".

De gemachtigde, ondervraagd door de auditeur-verslaggever over de terugwerkende kracht, bevestigde deze toelichting en verklaarde slechts weet te hebben van één afgewezen subsidie-aanvraag die ten gevolge van de ontworpen bepaling bij artikel 1, 1/, toch zal kunnen worden ingewilligd.

Daar het om een regeling gaat die een voordeel toekent, kan de terugwerkende kracht worden gebillijkt voor zover het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie in acht genomen wordt.

Het voordeel kan volgens de gemachtigde echter slechts worden toegekend voor zover er een aanvraag in het verleden was ingediend en deze werd afgewezen.

De doelstelling van de ontworpen bepaling is om voorzieningen die personenalarmtoestellen gebruiken die meer functionaliteiten hebben dan wettelijk vereist, ook voor het verleden voor subsidiëring in aanmerking te laten komen. Indien dit tot gevolg zou hebben dat wie in het verleden aan de nieuwe voorwaarden voldeed, maar geen aanvraag heeft ingediend omdat hij op grond van de vigerende regeling van oordeel was dat hij niet voor subsidiëring in aanmerking kwam, niet voor subsidiëring met ingang van 1 januari 2007 in aanmerking komt, lijkt de ontworpen regeling strijdig met het gelijkheidsbeginsel.

³(voetnoot 1 in de nota) Concreet gaat het om het dossier van OCMW Kortrijk (5 lokale dienstencentra x 30 toestellen: 150 toestellen) voor een totaal budget van 150 toestellen X 495,78 euro = 74.367 euro.

De ontworpen regeling zou meer in overeenstemming zijn met dat beginsel wanneer zij wordt aangevuld met een bepaling die subsidiëring mogelijk maakt met ingang van 1 januari 2007, onafhankelijk van het tijdstip van de subsidie-aanvraag.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	P. BARRA,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS